

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 38. Papa privilegiis Angliæ adversatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

contra Proceres gerendum, & noctu in
 Insulam Vectem * profugit, ubi aliquam-
 diu latuit. Inde Pandolpho Subdiaco-
 no cum quibusdam sociis Romam misso,
 a Papa petiit, ut a juramento, quo se
 nuper ad servanda privilegia obstrinxe-
 rat, absolveretur. Pandolphus, ejusque
 in hac Legatione comites, Papæ expo-
 fuerunt; Barones Angliæ, commota in
 Regem seditione, privilegia justitiæ ad-
 versantia, & Dignitati Regiæ noxia, ex-
 torfisse. Addiderunt: *Vocatis ad se
 Delegatis rebellium frustra objiciebat
 Rex, Imperium Angliæ speciali jure Ec-
 clesiæ Romanæ esse subjectum, nec licere
 sibi, te inconsulto, res novas in regno suo
 statuere, tum interjecta Appellatione tu-
 tum se fore sub Sacræ Sedis præsidio spe-
 rabat. At Barones, sprete Apostolicæ
 Sedis auctoritate, Londinum urbem, Re-
 gni Caput, nefanda prodicione occupa-
 runt, & armati Regem suum ad confir-
 manda, quæ obtrudebant, privilegia, com-
 pulerunt. Simul his, Regis Legati Pa-
 pæ tradiderunt non nullos Articulos, ex
 illo Diplomate excerptos, quos causæ
 Regis maxime favere existimabant.*

§. XXXVIII.

Papa Privilegiis Angliæ adversatur.

Papa memoratis Articulis attente per-
 lectis, supercilio in rugas contracto,
 Z 5 indi-

* Wicht.

Sæcul. XIII.
 A.C. 1215.

Sæcul XIII.
A.C. 1215.

indignans, quæ Barones Angliæ, inquit, dementia cepit? an Regem, Cruce signatum, præsidio Sedis Apostolicæ tutum, de solio pellere, & Regnum Romanæ Ecclesiæ proprium alteri conferre audeant per Sanctum Petrum! istud facinus baud inultum auferent. Tum, Cardinalibus ad consilium vocatis, sententiam protulit hujusmodi: Privilegia ista vi extorta sunt, spreto Rege, offerente, quod Baronibus suis satisfacere, aut Sacra Sedis judicio stare vellet. Quare concessionem hanc nullam & irritam dicimus ac efficimus. Regi sub pœna Excommunicationis prohibemus, ne eam seruet, & Baronibus, ne ea utantur. Hæc in Bulla, ad omnes Fideles directæ, & vigesima quarta Augusti, anno millesimo ducentesimo decimo quinto data, continentur. In alia Bulla, eadem die ad Barones data, præcipit Pontifex; hiis Privilegiis renunciarent, cum Rege in gratiam redirent, & Mandatarios ad Concilium Universale mitterent, ubi eis, quod salva justitia petere possent, indulgendum esse promittit.

ap. Math.
p. 223.

At Barones, his literis intuperhabitis, bellum pertinaciter gerebant. Quo comperto, Papa omnes excommunicatos denunciavit, suamque sententiam Episcopum Wintoniensem, Abbatem Redingensem, & Pandolphum Subdiaconum,

num, exequi iussit, data Epistola, in qua Sæcul. XIII. A.C. 1215.
 conqueritur, Regem, rebellium armis
 pressum, ab Archiepiscopo ejusque Suf-
 fraganeis fuisse desertum, quod collusio-
 nis haud obscurum esset indicium. Tum-
 que adjicit: *Præclaros sane Patrimonii
 Ecclesiæ Romanæ custodes, & Christia-
 norum Cruce signatorum Defensores,
 Vab! Sacerdotes Saracenis pejores! qui
 illum Principem de Regno deturbare co-
 nantur, a quo plurimum auxilii, in Pa-
 lestina militantibus, obventurum esse
 sperabamus. Quare in nomine Dei O-
 mnipotentis omnes vosce Perturbatores
 Reipublicæ Anglicanæ eorum complices
 ac Fautores excommunicamus, & di-
 ctiones ipsorum Interdicto Ecclesiastico
 subjicimus. Archiepiscopo vero & E-
 piscopis districkte præcipimus, ut senten-
 tiam nostram singulis Dominicis in to-
 to regno solemnî ritu denunciari cu-
 rent, ac nomine nostro cunctos subditos
 Regi suo contra seditiosos consilium &
 opem ferre jubeant. Si quis Episcopo-
 rum mandatum hoc nostrum exequi ne-
 glexerit, sciat, se ab omni officio Ec-
 clesiastico esse suspensum, sibi que subje-
 ctos ab obedientia, alias debita, abso-
 lutos.*

Mandatarii illi tres Archiepiscopum
 Cantuariensem adierunt, nomine Papæ
 jubentes, latam sententiam exequi. Ipse
 jam

Sæcul. XIII.

A. C. 1215.

jam navem conscenderat, Romam profecturus, & interfuturus Concilio; hinc inducias petiit, donec ad conspectum Pontificis pervenire potuisset, affirmans, sententiam contra Barones, suppressa veritate, fuisse impetratam, nec posse se eam promulgare, priusquam mentem Pontificis ex ipsius ore percepisset. At Mandatarii, potestate sua usi, Archiepiscopum ab ingressu in Ecclesiam & ab omni munere spirituali suspenderunt; qui humiliter se submittens, ut erat suspensus, Romam petiit. Tunc ergo Episcopus Wintoniensis & Pandolphus omnes Barones, qui Joannem e Regno ejicere tentarent, excommunicationis Censura constrinxerunt. Quia vero in Bulla Pontificis nemo singillatim nominabatur, nullus Baronum hujus sententiæ rationem habuit, nullus pro excommunicato se gessit.

§. XXXIX.

Statuta Scholæ Parisiensis.

*Hist. univ.
to. 3. p. 81.
Launoi. de
var. Arist.
c. 4.*

Cardinalis Legatus, Robertus Cursonius, adhuc Parisiis versabatur, ubi jubente Papa ad reformandas scholas Statuta condidit, hoc exordio: *Nemo Parisiis artes doceat, nisi ad annum ætatis vigesimum primum pervenerit, & ipse annis saltem sex iisdem operam dederit. Quicumque docere postulans examina*